การส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลฉวาง อำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช

THE PROMOTION OF POLITICAL CULTURE IN DEMOCRACY REGIME OF PEOPLE IN TAMBOL CHAWANG MUNICIPALITY, CHAWANG DISTRICT, NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE.

กิตติกร เกื้อกูล
ดร. สุปรีชา ชำนาญพุฒิพร
รองศาสตราจารย์ ดร. กันตภณ หนูทองแก้ว
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่อง "การส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลฉวาง อำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช" มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลฉวาง อำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช 2) เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะการส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลฉวาง อำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช ประกอบด้วยการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากร คือ ประชาชนในพื้นที่เทศบาลตำบลฉวาง ที่มีสิทธิเลือกตั้ง อายุ 18 ปี ขึ้นไป ทั้งหมด 2,048 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีของ Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่นที่ 95 เปอร์เซ็นต์ ได้จำนวนประชากร 335 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบลำดับชั้น (Stratified Random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบปลายปิดและปลายเปิด สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 5 คน ใช้เทคนิคจากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสัมภาษณ์ แล้วนำมาวิเคราะห์เชิงเนื้อหาประกอบบริบท

ผลการวิจัย พบว่า :

1.ประชาชนในพื้นที่เทศบาลตำบลฉวาง ที่มีสิทธิ์เลือกตั้ง อายุ 18 ปี ขึ้นไป มีความคิดเห็นทางวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดย

เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ลักษณะวัฒนธรรมทางการเมืองแบบคับแคบ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ ลักษณะวัฒนธรรมทางการเมืองแบบไพร่ฟ้า และลักษณะวัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2. ปัญหาและข้อเสนอแนะการส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลฉวาง อำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช จากการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูล ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ ดังนี้ 2.1) วัฒนธรรมทางการเมืองแบบคับแคบ พบว่า ประชาชนไม่มีความรับผิดชอบ ไม่มีจิตสำนึกโดยไม่สนใจ ทำให้ขาดสิทธิในการเลือกตั้ง ส่งผลทำให้ประชาชนได้ผู้แทนที่ไม่มีคุณภาพดี และไม่ได้ผู้แทนมาจากเสียงของประชาชน จึงเห็นควรให้ประชาชน อีกทั้งเห็นแก่อามิสสินจ้างเป็นหลัก จึงเห็นควรให้ผู้มีอำนาจรัฐ หรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องควรเข้ามาส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนได้สร้างองค์ความรู้ทางการเมืองการปกครอง โดยให้เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตน 2.2) วัฒนธรรมทางการเมืองแบบไพร่ฟ้าพบว่า ประชาชนและพลเมือง ไม่ออกมามีส่วนร่วมทางการเมือง ชอบนอนหลับทับสิทธิ์ เห็นแก่อามิสสินจ้าง หรือเงินที่ได้มาจากการซื้อสิทธิ์ขายเสียง เป็นเครื่องมือของนักการเมืองทุกระดับ ทำให้ได้ผู้แทนที่ไม่มีประสิทธิภาพในการปกครองท้องถิ่นและทำให้ไม่เกิดการพัฒนาในท้องถิ่น จึงเห็นควรให้มีการชักชวน รณรงค์ ประชาสัมพันธ์ เพื่อให้ประชาชนได้ออกมามีส่วนร่วมในทางการเมือง และ 2.3) วัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วม พบว่า การซื้อสิทธิ์ขายเสียงการใช้เงินในการเลือกตั้ง การขัดแย้งทางความคิด ขาดจิตสำนึก ความต้องการเงินจากนักการเมือง จึงเห็นควรให้มีการเชิญชวนประชาชนที่มีจิตสำนึกในการมีส่วนร่วม และการติดตามข้อมูลข่าวสาร

คำสำคัญ : ความคิดเห็น , วัฒนธรรมทางการเมือง , ระบอบประชาธิปไตย

Abstract

The research study on "Promoting political culture in democracy of people in Chawang Subdistrict, Chawang District, Nakhon Si Thammarat Province" has the following objectives: 1) To study the political culture in democracy of the people; 2) To analyze problems and suggestions for promoting political culture in democracy of the people. In Chawang Subdistrict, Chawang District, Nakhon Si Thammarat Province. A total of 2,048 voters aged 18 years and over were assigned a sample size using Taro Yamane method at a confidence level of 95 percent and a population of 335 using stratified random sampling. The statistics used to

analyze the data were frequency, percentage, mean, standard deviation, and qualitative research. The tools used to collect the data are interviews and then analyzed in terms of context

The results of the research showed that:

Among the residents of Chawang Sub-district Municipality who are eligible voters and are 18 years and older, a moderate level of democratic political opinion prevails. Upon closer examination, when sorted by descending average, it becomes evident that the political culture is somewhat restricted. The highest average is associated with the Parochial political culture, followed by traits of the Subject political culture and Participatory political culture, with the lowest average.

In-depth interviews with key informants have yielded insights into the challenges and potential solutions for enhancing political culture in the context of people's democracy within Chawang Subdistrict, Chawang District, Nakhon Si Thammarat Province.

1) Regarding the Parochial political culture, it is observed that some residents exhibit irresponsibility and apathy towards civic engagement, leading to a reduced interest in voting. Consequently, the selection of representatives may not align with the best interests of the community, often prioritizing personal gain. In light of this, it is advisable for government authorities or relevant agencies to take proactive measures in promoting political literacy and fostering an understanding of civic roles and responsibilities among the populace.

2) Within the realm of the Subject political culture, there is a tendency for individuals to remain politically passive, potentially trading their voting rights for amnesty or financial incentives. This situation can be exploited by politicians at various levels, resulting in the appointment of ineffective representatives in local government and hampering local development efforts.

3) The Participant political culture, characterized by conflicting views and a lack of political consciousness, poses challenges. To address this, it is recommended that efforts be made to engage individuals who are politically aware and actively encourage their participation while also ensuring the dissemination of relevant information and follow-up mechanisms.

Keywords: opinion, political culture, democracy regime

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น เป็นแนวคิดและเป็นลักษณะเฉพาะการดำเนินชีวิตของคนในแต่ละสังคม ที่แสดงออกถึงความเจริญงอกงาม ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความก้าวหน้าที่คนส่วนใหญ่ในสังคมนั้น ๆ ยอมรับว่าเป็นสิ่งที่ดีงาม โดยสร้างเป็นเกณฑ์แบบแผน เพื่อนำไปปฏิบัติให้เป็นไปในรูปแบบเดียวกัน และถ่ายถอดให้แก่คนรุ่นหลังจนเป็นวิถีของสังคม โดยวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่หล่อหลอมอุปนิสัย มารยาท ความคิด ความเชื่อ ค่านิยม บรรทัดฐานในการประพฤติปฏิบัติของคนในสังคม จนเป็นวัฒนธรรมทางสังคม ซึ่งวัฒนธรรมทางสังคมมีส่วนในการหล่อหลอมวัฒนธรรมทางการเมืองของแต่ละระบบการเมือง (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2556 หน้า 45) วัฒนธรรมทางการเมือง (Political Culture) เป็นแบบแผนพฤติกรรมทางการเมืองของบุคคล ซึ่งมาจากความเชื่อ (Beliefs) ค่านิยม (Values) และทัศนคติทางการเมือง (Attitude) ที่ได้รับการถ่ายทอดปลูกฝัง สืบต่อจนบุคคล ยอมรับและยึดถือเป็นแนวทางปฏิบัติวัฒนธรรมทางการเมืองเกิดจากกระบวนการปลูกฝังอบรมกล่อมเกลาทางการเมือง (Political Socialization Process) ทั้งทางตรงและทางอ้อมเป็นระยะเวลายาวนาน จนทำให้บุคคลในสังคมมีความรับรู้ทางการเมือง (Political knowledge) ซึ่งมีผลต่อพฤติกรรมทางการเมือง (Political Behavior) ของบุคคลในสังคมและเมื่อบุคคลในสังคมมีพฤติกรรมทางการเมืองเป็นแบบแผน (Pattern) พฤติกรรมทางการเมืองที่เป็นแบบแผนก็จะกลายเป็นวัฒนธรรมทางการเมืองของบุคคลในสังคมนั้น (สุขุม นวลสกุล และวิศิษฐ์ ทวีเศรษฐ, 2559) หรือแนวคิดอุดมการณ์ วิถีชีวิตของประชาชนที่อาศัยอยู่ในรัฐมีความเสมอภาค มีสิทธิและเสรีภาพ ได้รับการปฏิบัติเท่าเทียมกันเสมอหน้า แม้ประเทศที่ปกครองด้วย ระบบเผด็จการทั้งแบบอำนาจนิยมและเบ็ดเสร็จนิยม เรียกว่า "ระบบการปกครองประชาธิปไตย" (โกวิท วงศ์สุรวัฒน์, 2559)

วัฒนธรรมทางการเมืองในไทยปัจจุบันมีลักษณะเป็นวัฒนธรรมทางการเมืองผสมระหว่างวัฒนธรรมทางการเมืองแบบดั้งเดิมกับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยที่พยายามนำเข้ามาใช้ ลักษณะที่สำคัญคือ ประชาชนไม่มีส่วนร่วมทางการเมือง ยอมจำนนต่ออำนาจบังคับซึ่งตรงกันข้ามกับลักษณะวัฒนธรรม

การเมืองประชาธิปไตยที่ประชาชนส่วนใหญ่จะมีความรอบรู้ความเชื่อมั่นประชาธิปไตยและมีส่วนร่วมทางการเมืองไทยสูง (Rationality Activist) (อาทิตย์ ชูชัย, 2556 หน้า32) การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อคุณภาพของการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย เนื่องจากประชาธิปไตยเป็นการให้อำนาจแก่ประชาชน การเสริมสร้างประชาชนให้มีความรู้ความเข้าใจ และมีศรัทธาต่อระบอบประชาธิปไตย จนเกิดเป็นวัฒนธรรมการแบบประชาธิปไตยนั้น เป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยการอบรม ปลูกฝังหล่อหลอม
กล่อมเกลา ทั้งทางตรงและทางอ้อมจากสังคมอย่างต่อเนื่องอย่างเป็นระบบที่มีประสิทธิภาพ (วิศรุตา ทองแกมแก้ว, 2557)

การปกครองท้องถิ่นมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ในแง่ที่เป็นรากฐานของระบบการปกครองแบบประชาธิปไตย และเป็นสถาบันที่ช่วยกล่อมเกลาวัฒนธรรมทางการเมืองให้แก่ประชาชนที่อยู่ท้องถิ่น เป็นสถาบันฝึกสอนการเมืองการปกครองให้แก่ประชาชน ทำให้เกิดความคุ้นเคยในการใช้สิทธิและหน้าที่พลเมือง อันจะนำมาสู่ความศรัทธาเลื่อมใสในระบอบประชาธิปไตย การปกครองท้องถิ่นจะทำให้ประชาชนรู้จักการปกครองตนเอง เพราะเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมือง ซึ่งจะทำให้ประชาชนเกิดสำนึกในความสำคัญของตนเองต่อท้องถิ่น ประชาชนจะมีส่วนร่วมรับรู้ถึงอุปสรรค ปัญหา และช่วยกันแก้ไขปัญหาของท้องถิ่นของตน และสามารถตอบสนองต่อความต้องการของท้องถิ่นได้ตรงตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นแหล่งสร้างผู้นำทางการเมือง การบริหารประเทศในอนาคตรวมทั้งมีแนวคิดซึ่งสอดคล้องกับการพัฒนาชนบทแบบพึ่งตนเอง (โกวิทย์ พวงงาม, 2553, หน้า 186)

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าความสำเร็จของการปกครองระบอบประชาธิปไตยจำเป็นต้องอาศัยรากฐานที่มั่นคง คือประชาชนจะต้องมีวัฒนธรรมทางการเมืองที่สอดคล้องกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตย จากสาเหตุดังกล่าว การพัฒนาวัฒนธรรมทางการเมืองในระดับท้องถิ่นจึงมีความสำคัญมากในการพัฒนาประชาธิปไตยในโครงสร้างระดับประเทศ ผู้วิจัยจึงความสนใจที่จะศึกษาการส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลฉวาง อำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาทางการเมืองด้านต่าง ๆ โดยนำความรู้ ทักษะ ทัศนคติ ปัญหาความต้องการและข้อเสนอแนะ ที่เกี่ยวข้องกับอันจะนำไปสู่การพัฒนาทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย ทั้งชุมชน สังคม และประเทศชาติที่มีความเจริญรุ่งเรืองสืบไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลฉวาง อำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช

2.2 เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะการส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลฉวาง อำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช

3. คำถามการวิจัย

3.1 วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลฉวาง อำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย อยู่ระดับใด

3.2 ปัญหาและข้อเสนอแนะการส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลฉวาง อำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีอะไรบ้าง

4. วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องนี้เป็นการวิจัยแบบผสานวิธี โดยมีการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือหลักในการเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึกเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยมีขั้นตอนและการดำเนินการวิจัย ดังนี้

4.1 การวิจัยเชิงปริมาณ ประชากร คือ ประชาชนในพื้นที่เทศบาลตำบลฉวาง ที่มีสิทธิเลือกตั้ง อายุ 18 ปี ขึ้นไป ทั้งหมด 2,048 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีของ Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่นที่ 95 เปอร์เซ็นต์ ได้จำนวนประชากร 335 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบลำดับชั้น (Stratified Random sampling)

4.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 5 คน ใช้เทคนิคจากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง

4.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมครั้งนี้ โดยมีขั้นตอนดำเนินการวิจัยดังนี้

4.3.1 การวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม ที่ได้จัดทำขึ้น โดยการศึกษาจากเอกสาร บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำมาสร้างเป็นแบบสอบถามให้ครอบคลุมกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยเนื้อหาในแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไป เป็นคำถามที่เกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล เป็นแบบตรวจสอบรายการ (check-list) ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา อาชีพและรายได้ จำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นทางวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลฉวาง อำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยใช้มาตรวัดแบบ Likert Scale โดยแบ่งระดับคะแนนออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับความส่งเสริมมากที่สุด ให้ 5 คะแนน
ระดับความส่งเสริมนมาก ให้ 4 คะแนน
ระดับความส่งเสริมปานกลาง ให้ 3 คะแนน
ระดับความส่งเสริมน้อย ให้ 2 คะแนน
ระดับความส่งเสริมน้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

โดยที่เกณฑ์ระดับค่าเฉลี่ย เพื่อใช้เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยที่คำนวณได้ในแต่ละรายการอยู่ในระดับใด (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 82) ใช้การจัดช่วงคะแนน ดังนี้

$$\text{การจัดช่วงระดับคะแนน} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$= \frac{5 - 1}{5}$$

$$= 0.80$$

การแปลความหมายความคิดเห็นของวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21-5.00 หมายถึง มีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยอยู่ในระดับสูงมาก
ค่าเฉลี่ย 3.41-4.20 หมายถึง มีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยอยู่ในระดับสูง
ค่าเฉลี่ย 2.61-3.40 หมายถึง มีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.81-2.60 หมายถึง มีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.80 หมายถึง มีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยอยู่ในระดับน้อยมาก

4.3.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

1. แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง ไม่มีการกำหนดข้อคำถามที่ตายตัว เป็นลักษณะคำถามแบบเปิดกว้างที่ผู้วิจัยได้เตรียมแนวคำถามไว้ ในขณะเดียวกันให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ได้แสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ แสดงความคิดเห็นได้หลากหลาย และผู้สัมภาษณ์ได้มีอิสระในการซักถามเจาะลึกนอกเหนือไปจากแนว

คำถามที่ได้กำหนดไว้โดยที่สัมภาษณ์คำนึงถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อให้ได้คำตอบที่สำคัญ และตรงประเด็น

2. การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม ซึ่งผู้วิจัยจะเข้าไปในพื้นที่ ที่ผู้ให้สัมภาษณ์อยู่เพื่อสังเกตปรากฏการณ์ และเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ โดยนำเสนอในรูปประกอบคำบรรยาย

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยภาคสนาม ประกอบด้วย เครื่องบันทึกเสียง โทรศัพท์มือถือในการบันทึกภาพ ปากกา สมุดจดบันทึก

5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

5.1 ทำให้ทราบวัฒนธรรมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลฉวาง อำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช

5.2 ทำให้ทราบปัญหาและความต้องการ การส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลฉวาง อำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช

5.3 ทำให้ทราบข้อเสนอแนะการส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลฉวาง อำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช

5.4 ทำให้สามารถนำผลจากการวิจัยครั้งนี้ไปใช้ในการพัฒนาทางการเมืองและส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลฉวาง อำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ดีขึ้น

6. ผลการวิจัย

6.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ประชาชนในพื้นที่เทศบาลตำบลฉวาง ที่มีสิทธิ์เลือกตั้ง อายุ 18 ปี ขึ้นไป ส่วนใหญ่คือเพศหญิง จำนวนทั้งสิ้น 191 คน คิดเป็นร้อยละ 57.01 มีอายุ 40-49 ปี จำนวน ทั้งสิ้น 92 คน คิดเป็นร้อยละ 27.46 สถานภาพโสด จำนวน ทั้งสิ้น 132 คน คิดเป็นร้อยละ 39.40 ระดับการศึกษา ปริญญาตรี จำนวนทั้งสิ้น 116 คน คิดเป็นร้อยละ 34.63 ประกอบอาชีพ รับจ้าง จำนวนทั้งสิ้น 126 คน คิดเป็นร้อยละ 37.61รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10001-15000 บาท จำนวนทั้งสิ้น 146 คน คิดเป็นร้อยละ 43.58 ตามลำดับ

6.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นทางวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลฉวาง อำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า มีความคิดเห็นทางวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ดังนี้

ความคิดเห็นทางวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย	ระดับความคิดเห็น		
		S.D.	แปลผล
1. ลักษณะวัฒนธรรมทางการเมืองแบบคับแคบ	3.54	0.88	มาก
2. ลักษณะวัฒนธรรมทางการเมืองแบบไพร่ฟ้า	3.21	0.94	ปานกลาง
3. ลักษณะวัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วม	3.09	0.95	ปานกลาง
รวม	**3.28**	**0.92**	**ปานกลาง**

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ลักษณะวัฒนธรรมทางการเมืองแบบคับแคบ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ ลักษณะวัฒนธรรมทางการเมืองแบบไพร่ฟ้า และลักษณะวัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ซึ่งมีรายละเอียดของผลการวิจัย ดังนี้

1) วัฒนธรรมทางการเมืองแบบคับแคบ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การเมืองไทยมีความวุ่นวาย การติดตามข่าวสารเป็นการเสียเวลา มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาได้แก่ การแสดงความคิดเห็นทางการเมืองเป็นเรื่องที่ไม่มีประโยชน์ การมีส่วนร่วมทางการเมืองเป็นเรื่องของผู้มีฐานะทางเศรษฐกิจ และความรู้ความเข้าใจในระบบการเมืองเป็นเรื่องที่ไกลตัว มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2) วัฒนธรรมทางการเมืองแบบไพร่ฟ้า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เข้าใจระบบการเมืองของไทย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาได้แก่ สิทธิทางการเมืองเป็นสิทธิเฉพาะของระบบไพร่ฟ้า ตนเองมีสิทธิในทางการเมืองไม่สามารถเปลี่ยนแปลงการเมืองได้ และปฏิบัติตามกฎหมายแม้รู้สึกว่ากฎหมายนั้นไม่เป็นธรรม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

3) ลักษณะวัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความรู้ความเข้าใจในระบบการเมืองไทย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาได้แก่ เสียงมีความสำคัญในทางการเมือง มีความสามารถในการควบคุมนักการเมืองได้ สามารถเข้าไปตรวจสอบนักการเมืองได้และส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญต่อระบบการเมืองไทย มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

6.3) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพเกี่ยวกับการส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชน รวมถึงปัญหาและข้อเสนอแนะการส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลฉวาง อำเภอฉวาง จากการสัมภาษณ์เชิงลึก กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ดังนี้

1) วัฒนธรรมทางการเมืองแบบคับแคบ พบว่า ควรส่งเสริมให้มีการประชาสัมพันธ์ รณรงค์ การสร้างการรับรู้ การมีส่วนร่วม เพื่อให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องของการเมืองการปกครอง

รู้บทบาทหน้าที่ของตน และมีรับผิดชอบต่อสังคม เนื่องจากประชาชนไม่มีความรับผิดชอบ ไม่มีจิตสำนึกโดยไม่สนใจ ทำให้ขาดสิทธิในการเลือกตั้งแ ส่งผลทำให้ประชาชนได้ผู้แทนที่ไม่มีคุณภาพดี และไม่ได้ผู้แทนมาจากเสียงของประชาชน อีกทั้งเห็นแก่อามิสสินแจ้งเป็นหลัก

2) วัฒนธรรมทางการเมืองแบบไพร่ฟ้า พบว่า ควรส่งเสริมให้ประชาชนมีความกระตื้นรือร้นในบทบาทหน้าที่ของตนที่พึงมี การใช้สิทธิ และการยอมรับความเห็น เนื่องจากประชาชนและพลเมือง ไม่ออกมามีส่วนร่วมทางการเมือง ชอบนอนหลับทับสิทธิ์ เห็นแก่อามิสสินจ้าง หรือเงินที่ได้มาจากการซื้อสิทธิ์ขายเสียง เป็นเครื่องมือของนักการเมืองทุกระดับ ทำให้ได้ผู้แทนที่ไม่มีประสิทธิภาพในการปกครองท้องถิ่นและทำให้ไม่เกิดการพัฒนาในท้องถิ่น

3) วัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วม พบว่า ควรส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ เพื่อให้ประชาชนรับทราบข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้อง รู้สิทธิ์ รู้หน้าที่ของตนเอง เนื่องจาก การซื้อสิทธิ์ขายเสียงการใช้เงินในการเลือกตั้ง การขัดแย้งทางความคิด ขาดจิตสำนึก ความต้องการเงินจากนักการเมือง

7. อภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษาการการส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลฉวาง อำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม มีค่าแปลผลอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อภิปรายผลได้ว่า ประชาชนมีวัฒนธรรมทางการเมืองค่อนข้างจะสอดคล้องกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตยดีพอสมควร เพราะประเทศไทยใช้รูปแบบการปกครองประชาธิปไตยมานานประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น มีการศึกษาสูงขึ้น มีความรู้ความเข้าใจในรูปแบบการปกดรองในระบอบประชาธิปไตยมากยิ่งขึ้น ส่งผลให้ประชาชนมีวัฒนธรรมทางการเมืองที่สอดคล้องกับหลักการปกครองดีพอสมควร ซึ่งผลการวิจัยมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดวงแก้ว สหัสโชติ (2562) ได้ทำการศึกษาการเสริมสร้างวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนในพื้นที่เทศบาลตำบลบ้านค่าย พบว่า ประชาชนในพื้นที่เทศบาลตำบลบ้านค่าย มีวัฒนธรรมทางการเมืองในระดับปานกลาง โน้มเอียงไปทางค่อนข้างสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1) วัฒนธรรมทางการเมืองแบบคับแคบ พบว่า การส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลฉวาง อำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่าการเมืองไทยมีความวุ่นวาย การติดตามข่าวสารเป็นการเสียเวลาเพียงใดเป็นเรื่องที่ไม่มีประโยชน์ เป็นเรื่องของผู้มีฐานะทางเศรษฐกิจ และระบบการเมืองเป็นเรื่องที่ไกลตัว แสดงว่าประชาชนมีความสำนึกทางการเมืองต่ำ และขาดการมีส่วนร่วมทางการเมือง สอดคล้องกับแนวความคิดของ

สมบัติ ธำรงธัญวงศ์ (2549) ที่ว่า วัฒนธรรมการเมืองแบบคับแคบ เป็นวัฒนธรรมทางการเมืองของบุคคลที่ไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการเมือง ไม่มีการรับรู้ ไม่มีความเห็น ไม่ใส่ใจต่อระบบการเมือง และไม่คิดว่าตนเองมีความจำเป็นต้องมีส่วนร่วมทางการเมืองวัฒนธรรมทางการเมือง

2) วัฒนธรรมทางการเมืองแบบไพร่ฟ้า พบว่า การส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลฉวาง อำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีค่าแปลผลอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า อำนาจทางการเมืองเป็นอำนาจของผู้ปกครอง จึงยอมรับอำนาจรัฐและเชื่อฟัง ปฏิบัติตามกฎหมายของรัฐ สอดคล้องกับแนวความคิดของสมบัติ ธำรงธัญวงศ์ (2549) ที่ว่า วัฒนธรรมการเมืองแบบไพร่ฟ้า เป็นวัฒนธรรมทางการเมืองของบุคคลที่มีความรู้ความเข้าใจต่อระบบการเมืองทั่ว ๆ ไป แต่ไม่มีความรู้สึกว่าตนเองมีความหมายหรือมีอิทธิพลต่อระบบการเมือง และจะไม่สนใจเข้าร่วมทางการเมืองในทุกกระบวนการ

3) วัฒนธรรมการเมืองแบบมีส่วนร่วม พบว่า การส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลฉวาง อำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีค่าแปลผลอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า ประชาชนได้แสดงศักยภาพร่วมคิดร่วมตัดสินใจเพื่อส่งผลในการที่จะมีอิทธิพลต่อการเลือกนโยบายของรัฐ หรือต่อการบริหารงานของรัฐ หรือต่อการเลือกผู้นำทางการเมือง การมีส่วนร่วมดังกล่าวเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับการเมืองในระบอบประชาธิปไตย บริบทการเมืองไทยในยุคแห่งการเชื่อมโยงแบบมีส่วนร่วมที่ประเทศไทยจำเป็นจะต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับพลังทางเศรษฐกิจการค้าข้ามชาติ พลังของการสื่อสารผ่านอินเตอร์เน็ตและสื่อสังคม ตลอดทั้งพลังการแตกตัวของเทคโนโลยีที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างกว้างขวางและรวดเร็วในทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและการเมือง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของราตรี รัศมีดิษฐ์ (2558) ได้ทำการศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ ผลการศึกษาพบว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการเมือง แบบคับแคบในระดับมาก ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัฒนธรรมการเมืองแบบไพร่ฟ้าในระดับมาก และความคิดเห็นเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับปานกลางตามลำดับ

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากผลการศึกษาวิจัย พบว่า การส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลฉวาง อำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ดังนี้

วัฒนธรรมทางการเมืองแบบคับแคบ ควรดำเนินการให้ผู้มีอำนาจรัฐ หรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องควรเข้ามาส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนได้สร้างองค์ความรู้ทางการเมืองการปกครอง โดยให้เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตน

วัฒนธรรมทางการเมืองแบบไพร่ฟ้า ควรแก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้นไป โดยดำเนินการ ให้มีการชักชวน รณรงค์ ประชาสัมพันธ์ เพื่อให้ประชาชนได้ออกมามีส่วนร่วมในทางการเมือง

วัฒนธรรมการเมืองแบบมีส่วนร่วม ควรแก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้นไป โดยดำเนินการเชิญชวนประชาชนที่มีจิตสำนึกในการมีส่วนร่วม และการติดตามข้อมูลข่าวสาร

8.2 ข้อเสนอเพื่อการวิจัย

จากผลการศึกษาวิจัยเรื่อง การส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลฉวาง อำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

1) ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อวัฒนธรรมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย ในเขตเทศบาลตำบลฉวาง อำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช

2) ความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยในเขตเทศบาลตำบลฉวาง อำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช

3) ช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการเมืองในระบอบประชาธิปไตย ในเขตเทศบาล ตำบลฉวาง อำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช

9. เอกสารอ้างอิง

จิรโชค วีระสัย. (2544). *รัฐศาสตร์ทั่วไป.* กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ดวงแก้ว สหัสโชติ. (2562). *การเสริมสร้างวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนในพื้นที่เทศบาลตำบลบ้านค่าย อำเภอบ้านค่าย จังหวัดระยอง.* วิทยานิพนธ์รัฐศาสตร มหาบัณฑิต,มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ธเนศวร์ เจริญเมือง. (2542). *100 ปี การปกครองท้องถิ่น พ.ศ. 2540.* กรุงเทพฯ : โครงการจัดพิมพ์คบไฟ.

นิธิ เอียวศรีวงศ์. (2550). *การเมืองไทยสมัยพระเจ้ากรุงธนบุรี* (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: มติชน.

บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น.* กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สุวีริยาสาส์น.

พีระพงศ์ สุจริตพันธ์. (2561). *วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนในอำเภอสิชล จังหวัดนครศรีธรรมราช.* วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี, 12(1), 211-212

ราตรี รัศมีดิษฐ์. (2558). *วัฒนธรรมทางการเมืองของผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งในเขตเทศบาลตำบล ห้วยกะปิ*, วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

ลิขิต ธีรเวคิน. (2548). *คนไทยในอุดมคติ*. กรุงเทพฯ: แม็ค.

วาริทพงษ์ ภู่สง่า. (2559). *วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของข้าราชการการเมืองท้องถิ่น เทศบาลตำบลอิตื้อ อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์*. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สมบัติ ธำรงธัญวงศ์. (2549). *การเมืองการปกครองไทย*. กรุงเทพฯ: คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

สุขุม นวลสกุล และวิศิษฐ์ ทวีเศรษฐ. (2559). *การเมืองและการปกครองไทย*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สัญญา สัญญาวิวัฒน์. (2549). *ทฤษฎีและกลยุทธ์การพัฒนาสังคม*. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2556). *วัฒนธรรมทางการเมือง*. กรุงเทพมหานคร: สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.

อุไรวรรณ ธนสถิต. (2552). วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย. *วารสารสถาบันพระปกเกล้า*, 7(3), 49-75.